

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/10/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724010015
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8724010015.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.04.2024 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 3T/1/2024 zo dňa 31.01.2024.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 3T/1/2024 zo dňa 31.01.2024 bol obžalovaný A. B. uznaný vinný z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona a z pokusu prečinu podvodu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 13.08.2023 v čase okolo 18.32 hodiny ubytoval na základe vopred vytvorenej telefonickej objednávky v apartmáne číslo 509 situovanom na piatom nadzemnom podlaží v zariadení C. D. v E. F. G. XX H. H. I., J. K., kde v tomto zariadení využíval ubytovacie a stravovacie služby až do dňa 18.08.2023, dňa 18.08.2023 toto zariadenie opustil bez upovedomenia personálu a bez úhrady účtu za poskytnuté hotelové služby, pričom samotné objednávky ubytovacích a stravovacích služieb uzatváral a využíval s vedomím, že za tieto nezaplatí a takto úmyselne uviedol zamestnancov C. D. do omylu, čím takto spôsobil svojím konaním obchodnej spoločnosti L., F., so sídlom E. F. G. XX, D. C., XXX XX H. I., IČO: XX XXX XXX, celkovú škodu v sume 1.105,80 eur,

dňa 02.10.2023 v čase okolo 11.00 hodiny sa dostavil na recepciu M. K. v I. N. G. XXXX/XX H. H. I., J. K., kde si na recepcii hotela vytvoril na vlastné meno A. B. rezerváciu pobytu odo dňa 03.10.2023 do dňa 05.10.2023 s polopenziou, ktorú vytvoril s vedomím, že za tieto objednané služby nezaplatí, pričom po vykonanej rezervácii bol vyzvaný recepciou hotela k úhrade celého rezervovaného pobytu v sume 507,60 eur vopred, na čo z hotela odišiel s tým, že dodatočne príde zaplatiť ním vytvorenú rezerváciu, k čomu však nedošlo, čím sa takto svojím konaním pokúsil uviesť do omylu zamestnancov hotela M. K. v I. N. E. O. J. F. I. P. A., a.s., so sídlom L. L. XX, XXX XX N. P., IČO: XX XXX XXX, v sume 507,60 eur,

za čo mu bol uložený podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej strane L. F., E. F., škodu vo výške 1.105,80 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný proti výroku o treste dňa 01.02.2024. V dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že uložený trest je neprimerane prísny s ohľadom na okolnosti spáchaného trestného činu, charakter ním spáchanej trestnej činnosti, následok a výšku škody. Podotkol, že k spáchaniu trestnej činnosti sa priznal a úprimne

ho oľutoval. Je toho názoru, že v jeho prípade súd mal využiť oprávnenie neprihliadať na jeho predchádzajúce odsúdenia. Po citácii ustanovení § 34 ods. 1, 4 a § 221 ods. 1 Tr. zákona vyslovil, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Uvedený účel trestu by sa vzhľadom na okolnosti predmetnej trestnej veci dokázal rovnako účinne dosiahnuť aj uložením trestu odňatia slobody kratšieho trvania a jeho uloženie v polovici zákonnej trestnej sadzby nie je nevyhnutné. Na základe uvedeného preto navrhol, aby krajský súd po preskúmaní napadnutého výroku zrušil v rozsudku výrok o treste a vo veci rozhodol sám o uložení trestu v nižšej výmere ako prvostupňový súd, alternatívne aby po zrušení napadnutého výroku o treste vec vrátil okresnému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri prieskume postupu konajúceho súdu neboli zistené procesné pochybenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. Na nariadenom hlavnom pojednávaní obžalovanému bolo umožnené vyjadriť sa ku skutkom, ktoré sa mu kládli obžalobou za vinu, a k vykonaným dôkazom, navrhovať doplnenie dokazovania, ako aj predložiť argumentáciu k jeho zavineniu a k ukladaniu trestu, čo je potrebné vyhodnotiť ako dodržanie základných práv obžalovaného na obhajobu. Z predložených dôvodov odvolania neplynú žiadne námietky týkajúce sa nesprávneho zákonného postupu. V tomto rozsahu odvolací súd považoval postup konajúceho súdu za súladný s procesným predpisom a právo na obhajobu u obžalovaného za dodržané.

Obžalovaný po riadnom poučení v zmysle § 257 ods. 1, 5, 8 Tr. poriadku za prítomnosti aj jeho obhajcu vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutkov, a toto jeho vyhlásenie bolo po predpísanom procesnom postupe prijaté podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku za predchádzajúceho vyjadrenia obhajcu, prokurátora a poškodených. Vo vzťahu k výroku o vine sa tak dokazovanie nevykonávalo a pokiaľ ide o dôkazy k výroku o treste, tie konajúci súd vykonal v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o ich obsah mohol opierať svoje skutkové zistenia.

Odvolací súd tak preskúmaval iba výrok o treste, vo vzťahu ku ktorému smerovali odvolacie námietky, keďže trest bol hodnotený obžalovaným ako neprimerane prísny.

Konajúci súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne prihliadajúc pritom na priznanie sa a oľutovanie v zmysle poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t. j. že pred spáchaním prerokúvaného trestného činu bol odsúdený za iné úmyselné trestné činy, ako aj na spôsobený následok, vek obžalovaného a jeho sociálnu situáciu, keďže je bezdomovcom a žije potulným spôsobom života, a tiež na špeciálnu recidívu obžalovaného. Uloženie trestu odňatia slobody v polovici trestnej sadzby tak považoval konajúci súd za primeraný všetkým zisteným okolnostiam prípadu.

Odvolací súd sa stotožnil s priznaním poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Tr. zákona, pretože vyhlásenie viny a oľutovanie svojho konania obsahom napĺňa § 36 písm. l) Tr. zákona i keď je na uvážení, že pokiaľ sa obžalovaný opakovane dopustil majetkového trestného činu, či oľutovanie konania je úprimné. Odvolanie však podal iba obžalovaný vo svoj prospech, preto odvolací súd v ďalšom neposudzoval túto priznanú poľahčujúcu okolnosť, keďže jej hodnotenie vyznieva skôr v neprospech obžalovaného, pritom sa riadil zásadou uvedenou v § 322 ods. 3 Tr. poriadku, zákaz zhoršenia postavenia obžalovaného - reformatio in peius. Priťažujúca okolnosť, že obžalovaný bol odsúdený za trestné činy, je preukázaná odpisom registra trestov, v ktorom obžalovaný má od roku 2002 celkom 8 záznamov za úmyselnú majetkovú trestnú činnosť (§ 221 a § 212 Tr. zákona). Hoci sa na obžalovaného v prvých piatich prípadoch odsúdenia hľadí, ako keby odsúdený nebol, je potrebné pripomenúť, že fakt, že spáchal trestný čin, sa nezahladzuje.

Pred teraz prerokúvanými skutkami obžalovaný bol trikrát odsúdený, za prečiny podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona to bolo dvoch prípadoch a v jednom prípade za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona. V dvoch prípadoch mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov (Okresný súd Poprad sp. zn. 6T/4/2022) a 19 mesiacov (Okresný súd Poprad sp. zn. 4T/50/2022), z výkonu ktorých bol uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/43/2023 zo dňa 28.06.2023 podmienienečne prepustený so stanovením skúšobnej doby na nevykonaný zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov. V ostatnom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu (Okresný súd Poprad sp. zn. 4T/21/2023).

Obžalovaný spôsobil svojim protiprávnym konaním škodu presahujúcu 1000,- eur, pričom rozhodnutiami konajúceho súdu sp. zn. 6T/4/2022 a 4T/21/2023 bol uznaný vinným z prečinov podvodu, ktorých podstata spočívala v obdobnom konaní ako sú skutky, ktoré sú predmetom tohto trestného stíhania - za ubytovacie služby, ktoré si objednal a využíval, nezaplatil. Za prečin podvodu pri spôsobení škody cca 1800,- eur bol obžalovanému vo veci sp. zn. 6T/4/2022 uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Po tomto odsúdení obžalovaný spáchal prečiny krádeže a neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, pri spôsobenej škode 5,20 eur mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 19 mesiacov, pričom za prečin podvodu so spôsobením 583,50 eur bolo uňho upustené od uloženia súhrnného trestu.

Doterajší spôsob života obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťa protiprávnej činnosti s rovnakým modus operandi pri prečinoch podvodov (pri objednaní a využívaní ubytovacích služieb bez ich zaplata), a postupné sprísňovanie trestov tak poukazuje na to, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov je vo vzťahu k zisteným okolnostiam prípadu a k hodnoteniu osoby obžalovaného miernejším trestom. Opakované spáchanie prečinu podvodu v skúšobnej dobe podmienienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za taký istý prečin spáchaný obdobným spôsobom poukazuje na to, že u obžalovaného ani výkon trestu odňatia slobody a ani možnosť preukázať, že je schopný nápravy práve prostredníctvom inštitútu podmienienečného prepustenia, nespĺnili účel trestu vymedzený zákonom, preto trest mal byť ukladaný v hornej polovici trestnej sadzby, za ktorý obžalovaný vykonával trest, z ktorého bol podmienienečne prepustený. Ak však odvolací súd zohľadnil okolnosť, že obžalovaný vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutkov, ktoré vyhlásenie podstatným spôsobom skrátilo súdne konanie, v takom prípade uložený trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby, ktorým 12 mesiacov je, ak zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody až na dva roky za prerokúvaný prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, možno považovať za trest primeraný.

So zreteľom na uvedené odvolací súd uzavrel, že námietka obžalovaného, ktorý hodnotil uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov ako neprimerane prísny, je neopodstatnená.

Konajúci súd rozhodol aj o určení spôsobu výkonu uloženého trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný pred spáchaním prerokúvaného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, ktorá skutočnosť vyplýva z odpisu registra trestov. Z už vyššie spomenutého je zrejme, že obžalovaný čiastočne vykonal trest odňatia slobody uložený mu vo veciach konajúceho súdu vedených pod sp. zn. 6T/4/2022 a 4T/50/2022, keďže z ich výkonu bol podmienienečne prepustený dňa 28.06.2023 na základe uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 3PP/43/2023. Za daného stavu rozhodnutie o spôsobe výkonu uloženého trestu odňatia slobody zodpovedá zákonu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné a ako také ho postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.